

- f) telefon,
g) elektryczność,
h) szkoła podstawowa;
5) w części dotyczącej gospodarstw rolnych (ogrodniczych, sadowniczych, leśnych, rybnych i hodowlanych):
A. w prywatnych gospodarstwach rolnych:
a) gospodarujący,
b) zatrudnienie i praca,
c) położenie gruntów (w miejscowej gminie — w innej gminie),
d) powierzchnia gruntów według tytułu własności,
e) powierzchnia gruntów według rodzaju użytkowania,
f) zasiewy 1949/50 r.,
g) inwentarz żywy,
h) maszyny i urządzenia rolnicze;

B. w gospodarstwach rolnych będących w użytkowaniu Państwa, instytucji publicznych i organizacji społecznych:

nazwa instytucji użytkującej, nazwa właściciela, charakter gospodarstwa według rodzaju produkcji oraz cechy wymienione pod lit. A pkt b) do h);

C. w spółdzielniach produkcyjnych I typu:

nazwa spółdzielni, liczba jej członków, powierzchnia gruntów członków spółdzielni objętych wspólną uprawą, powierzchnia innych gruntów spółdzielni według rodzaju użytkowania oraz cechy, wymienione pod lit. A pkt g) i h);

D. w spółdzielniach produkcyjnych II i III typu:

nazwa spółdzielni, typ statutu, liczba członków spółdzielni, liczba zrzeszonych gospodarstw rolnych i bezrolnych gospodarstw domowych (rodzinnych) oraz cechy, wymienione pod lit. A pkt b) do h);

E. w przyzagrodowych gospodarstwach członków spółdzielni produkcyjnych II i III typu:

nazwisko i imię członka spółdzielni, powierzchnia gruntów wniesionych do spółdzielni, powierzchnia działki przyzagrodowej, powierzchnia innych gruntów pozostających w władaniu członka spółdzielni, liczba domowników biorących udział w pracy spółdzielni i cechy wymienione pod lit. A pkt c), e), g) oraz h).

2. Co do użytkowników gruntów o powierzchni poniżej 0,1 ha oraz co do osób nie użytkujących gruntów, lecz posiadających zwierzęta gospodarskie, Spis w części dotyczącej gospodarstw rolnych obejmuje cechy:

- a) nazwisko i imię osoby, u której znajdują się zwierzęta,
b) zwierzęta gospodarskie.

§ 2. Zakres Spisu w obiektach i budynkach pozostających pod zarządem władz wojskowych i organów bezpieczeństwa publicznego, jak również w zakładach wydzielonych, podległych tym władzom i organom, zostanie szczegółowo określony odrębnym zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydanym w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z St. Jędrzychowski

1141.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 sierpnia 1950 r.

w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wysokości diet i kosztów noclegu przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granicami kraju.

Na podstawie § 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 pkt. I zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wysokości diet i kosztów noclegu przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granicami kraju (Monitor Polski z 1949 r. Nr A—18, poz. 233, Nr A—60, poz. 810, oraz z 1950 r. Nr A—11, poz. 110, Nr A—29, poz. 335, Nr A—49, poz. 562) w ru-

bryce: „Kraje europejskie” wyraz: „Niemcy” zastępuje się wyrazami: „Niemiecka Republika Demokratyczna” oraz w rubryce: „stawka” stawkę: „180”, odnoszącą się do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, zastępuje się stawką: „120”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z W. Trąmpczyński

1142.

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 sierpnia 1950 r.

w sprawie ulg w podatku od wynagrodzeń wypłacanych przodującym w pracy pracownikom b. przedsiębiorstw komunalnych z tytułu współzawodnictwa pracy.

Wobec zniesienia ustawą z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) istniejącego dotychczas podziału na pracowników państwowych i samorządowych — Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że przepisy zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 marca 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie ulg w podatku od wynagrodzeń dla przodujących w pracy pracowników z tytułu współzawodnictwa pracy (Monitor Polski Nr A—16, poz. 224) należy od dnia 1 września 1950 r. stosować w całej rozciągłości do wynagrodzeń, wypłacanych przodującym w pracy pracownikom b. przedsiębiorstw komunalnych z tytułu współzawodnictwa pracy, zatrudnionym nie tylko w przedsiębiorstwach branży budowlanej i poligraficznej, lecz również we wszystkich innych przedsiębiorstwach komunalnych, o ile wynagrodzenie to jest wypłacane za okresy po dniu 1 września 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z L. Kurowski

1143.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 7 sierpnia 1950 r.

w sprawie zmiany instrukcji o postępowaniu w razie wypadków lotniczych.

Na podstawie art. 8 ust. (2) lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1949 r. wydanej w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa Publicznego o postępowaniu w razie wypadków lotniczych (Monitor Polski Nr A—25, poz. 402) w § 8 ust. 2 na końcu dodaje się nowe zdanie o brzmieniu: „Przy przeprowadzaniu dochodzeń i badań obowiązują przepisy wojskowe, jednakże przedstawiciele lotnictwa cywilnego kierują się, w granicach dopuszczalnych przez przepisy wojskowe, również postanowieniami niniejszej instrukcji co do sposobu prowadzenia dochodzeń i gromadzenia materiału sprawozdawczego”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

1144.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A—46, poz. 625), następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 22 lipca 1950 r. odznaką

„RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Departament Dróg Wodnych Ministerstwa Komunikacji:

Chłapek Alojzy, Berek Alojzy.

przez Centralny Zarząd Przemysłu Naftowego:

Arendarczyk Bronisław, Bania Aleksander, Bączar Franciszek, Borek Kazimierz, Cholewa Ernest, Ciapała Jan L.

Cieśla Jan, Chrobaczyński Andrzej, Janocha Franciszek, Kaczmarski Józef, Kielar Henryk, Kocot Władysław, Kostecki Stanisław, Kozak Franciszek, Mazur Stanisław, Myśliwiec Juliusz, Niedźwiedzki Feliks, Polišński Stefan, Pótoranos Apolinary, Przybycień Kazimierz, Sadowski Jan.

DZ. AŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1145.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 26 lipca 1950 r.

w sprawie włączenia do planów inwestycyjnych Centralnych Zarządów Przemysłu budownictwa ośrodków zdrowia w zakładach przemysłowych.

W celu zepewnienia podstawowej pomocy lekarskiej dla robotników w miejscu ich pracy Prezydium Rządu u c h w a ł a :

1. Centralne Zarządy Przemysłu obowiązane są przy opracowywaniu swych planów inwestycyjnych, poczynając od planu inwestycyjnego na rok 1951, uwzględniać przede wszystkim rozbudowę bądź adaptację a następnie budowę nowych pomieszczeń, przeznaczonych na ośrodki zdrowia we wszystkich zakładach przemysłowych, zatrudniających powyżej 499 pracowników.

Przy ustalaniu rocznych planów inwestycyjnych mogą być, w miarę możliwości, dokonane pewne przesunięcia limitów inwestycyjnych na rzecz pierwszych lat planu sześciolletniego w ramach globalnego limitu na ośrodek zdrowia.

2. Przepisy pkt. 1 stosuje się do planów zakładów przemysłowych projektowanych, znajdujących się w budowie lub rozbudowie, a także do planów zakładów przemysłowych już istniejących, jeżeli nie posiadają one ośrodków zdrowia bądź jeżeli posiadane przez nie urządzenia dla udzielania pomocy leczniczej i zapobiegania chorobom wykazują odchylenia na niekorzyść w stosunku do programów użytkowych, opracowanych przez Ministerstwo Zdrowia dla tego typu ośrodków zdrowia.

3. W miarę możliwości Centralne Zarządy Przemysłu na zasadach, określonych w pkt. 1 i 2, włączają do swych planów inwestycyjnych budowę, rozbudowę lub adaptację pomieszczeń na izby chorych i półsanatoria.

4. Ośrodkami zdrowia, izbami chorych i półsanatoriami w rozumieniu niniejszej uchwały są zakłady lecznicze, w których zasady organizacji i działalności określa załącznik do uchwały.

5. Centralne Zarządy Przemysłu zarządzają, aby najdalej w ciągu trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej uchwały podległe im zakłady przemysłowe przeznaczyły nadające się do tego celu pomieszczenia własne na prowadzenie ośrodków zdrowia oraz, o ile zachodzą ku temu możliwości techniczne, dokonały adaptacji tych pomieszczeń stosownie do wzorcowych planów użytkowych, opracowanych przez Ministerstwo Zdrowia dla tego typu ośrodków zdrowia. Minister Zdrowia w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wytypuje zakłady przemysłowe, w których już w okresie pierwszych lat planu sześciolletniego powinny powstać półsanatoria.

6. W ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały Ministerstwo Zdrowia dostarczy Centralnym Zarządom Przemysłu typowe programy użytkowe ośrodków zdrowia, różniczkowane w zależności od liczby pracowników zakładów przemysłowych.

7. Centralne Zarządy Przemysłu przedłożą do zatwierdzenia pod względem funkcjonalnym Ministrowi Zdrowia

projekty koncepcyjne szkieletowe i podstawowe ośrodków zdrowia w zakładach przemysłowych, wykonane na podstawie otrzymanych od Ministerstwa Zdrowia programów użytkowych.

8. Centralne Zarządy Przemysłu w zakresie wykonania postanowień niniejszej uchwały obowiązane są współdziałać z właściwymi radami związków zawodowych, jak również z radami zakładowymi poszczególnych zakładów w celu wykorzystania ich inicjatywy w realizowaniu uchwały.

9. Do zadań Ministerstwa Zdrowia należy wyposażenie w sprzęt sanitarny, utrzymywanie i prowadzenie ośrodków zdrowia oraz izb chorych i półsanatoriów w zakładach przemysłowych.

10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały Prezydium Rządu z dnia 26 lipca 1950 r. (poz. 1145).

Zasady organizacji i działalności ośrodków zdrowia w zakładach przemysłowych.

Zadaniem ośrodków zdrowia w zakładach przemysłowych jest roztoczenie opieki zdrowotnej nad pracującymi w zakładach przemysłowych, a za zezwoleniem władz przemysłowych — również nad ich rodzinami.

Do zakresu opieki zdrowotnej należy lecznictwo, profilaktyka i oświata sanitarna.

W szczególności do zadań wymienionych ośrodków zdrowia należy:

- 1) zapewnienie pracownikom zakładu pomocy leczniczej ambulatoryjnej,
- 2) sprawowanie nadzoru nad stanem higieny pracy w zakładzie i stanem sanitarnym urządzeń,
- 3) zapobieganie chorobom zawodowym,
- 4) zwalczanie chorób społecznych (leczenie i zapobieganie): gruźlicy, chorób wenerycznych, reumatyzmu, jaskry itp.,
- 5) roztoczenie opieki zdrowotnej nad kobietą w okresie ciąży i leczenie schorzeń narządów rodnych,
- 6) roztoczenie opieki zdrowotnej nad dziećmi rodzin pracowników,
- 7) roztoczenie opieki lekarskiej nad pracownikami uprawiającymi sport.

Dla wypełnienia wymienionych zadań ośrodki zdrowia zakładów przemysłowych powinny prowadzić następujące działy pracy:

- 1) poradnię higieny pracy,
- 2) poradnię ogólną, bądź również poradnię specjalistyczną, jak chirurgiczną, chorób wewnętrznych, chorób ucha, nosa i gardła, oczu, chorób nerwowych itp.,
- 3) poradnię dentystyczną,
- 4) poradnię dla kobiet,
- 5) poradnię w zakresie zwalczania chorób społecznych: przeciwgruźliczą, skórno-weneryczną, przeciwreumatyczną, przeciwjasklącą i inne zależnie od potrzeb,
- 6) poradnię dla dzieci (zdrowych i chorych),
- 7) działy dodatkowe, jak gabinet rentgenowski, światłolecznictwo i podręczne laboratorium.

Zakres pracy ośrodka zdrowia, jak również wielkość jego pomieszczenia, są zależne od liczby pracowników, zatrudnionych w danym zakładzie przemysłowym (lub kilku zakładów mniejszych w pobliżu siebie położonych) oraz rodzaju wykonywanej w danym zakładzie pracy.

W zakładach przemysłowych, zatrudniających pracowników:

od — do	Typ Ośrodka Zdrowia	Działy pracy Ośrodka Zdrowia	Pomieszczenie Ośrodka Zdrowia liczba izb pow. użyt.	
500 — 1.000	I	*) poradnia ogólna higieny pracy i ewentualnie poradnia dentystyczna	3	53 m ²
1.000 3.000	Ośrodek Zdrowia Ia	1. poradnia higieny pracy, 2. poradnia ogólna i zależnie od potrzeb niektóre poradnie specjal. (poradnia chirurgiczna w fabryk. metalowych, kopalniach, neurologiczna w fabrykach sztucznego jedwabiu itp.), 3. poradnia dentystyczna, 4. poradnia dla kobiet i dzieci	6	114 m ²